

8. aprillil 2014 esitatud hagi – Mabrouk versus nõukogu**(Kohtuasi T-218/14)**

(2014/C 194/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Mohamed Marouen Ben Ali Bel Ben Mohamed Mabrouk (Carthage, Tuneesia) (esindajad: advokaadid J. Farthouat, J. Mignard, N. Boulay ja *solicitor* S. Crosby)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 30. jaanuari 2014. aasta otsus 2014/49/ÜVJP, millega muudetakse nõukogu otsust 2011/72/ÜVJP teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Tuneesias (ELT L 28, lk 38) ja nõukogu 30. jaanuari 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 81/2014, millega rakendatakse määrust (EL) nr 101/2011, mis käsitleb teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravaid meetmeid seoses olukorraga Tuneesias (ELT L 28, lk 2), osas, milles need puudutavad hagejat, kuivõrd nende piiravate meetmete näol on tegemist vara külmutamisega EL-is; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud aktide vastuvõtmisega abistab kostja Tuneesias toimuvat kriminaaluurimist ja tegutseb seega kohtu ülesannetes kriminaalõiguslikus kontekstis, samas kui õiguslik alus, millele kostja tugineb, st ELL artikkel 29 ja ELTL artikli 215 lõige 2, ei anna kostjale pädevust sel viisil tegutseda.
2. Teine väide, et vaidlustatud aktid võeti vastu selleks, et abistada Tuneesias toimuvat kriminaaluurimist, mitte õigusliku aluse valiku õigustamiseks esitatud põhjustel ning sellest tulenevalt rikuti õiguslikku alust.
3. Kolmas väide, et tehti ilmne hindamisviga, (a) leides et hageja EL-is asuv vara ja Tuneesias toimuva kriminaaluurimise ese on omavahel seotud, samuti tehti ilmne hindamisviga (b) väites, et vaidlustatud aktide resolutsioonid õigustavad hageja nime hoidmist nende isikute loetelus, kelle vara tuleb külmutada ning kolmandaks tehti ilmne hindamisviga (c) selle faktilise aluse hindamisel, mille alusel kostja püüdis vaidlustatud akte õigustada.
4. Neljas väide, et rikuti hageja kaitseõigusi ning põhiõigusi, täpsemalt süütuse presumptsiooni, õigust tutvuda tõenditega, millele kostja hageja vastu tugineb, õigust olla ära kuulatud, poolte võrdsuse põhimõtet, õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, proportsionaalsuse põhimõtet ja õigust omandile.
5. Viies väide, et põhjendus on ebakohane.